

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia.
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancoate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
retrimit.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich
Schalk, Rudolf Moss, A. Oppelits
Nachfolger; Anton Oppelits, J.
Dannreiter, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agence Havas, Buc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karolyi & Liepmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 6 cr. și
80 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta“ iese în în-care zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 franci.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din întru și din afară
și la dd. colectori.
ABONAMENTUL PENTRU BRAȘOV
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dușul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Actul abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 148.

Brașov, Mercuri, 5 (17) Iulie

1895.

Un fapt „senațional“.

Brașov, 4 Iulie v. 1895

Dilele aceste a circulat prin
toile unguresci o scire, care, după
modul cum a fost anunțată, era me-
nită a produce cea mai mare sen-
sațiă între cetitorii unguri.

Sub diferite rubrici, care de care
mai estravagantă, se spunea, că re-
presentanța comunală din Galșa, co-
mitatul Aradului, a decis cu unani-
mitate, ca de aici încolo limba ofi-
cială a comunei să fiă limba ro-
mână.

Ungurii s'au mirat de cutezarea,
ce au avut-o membrii consiliului co-
munal din Galșa de a introduce toc-
mai acum în ajunul mileniului un-
guresc „lumea românescă“ în Galșa,
ca și când această comună română
s'ar afla în România cea „poliglotă“
nu în Ungaria cea „unitară națio-
nală“, ér noi, la rândul nostru, tre-
buie să ne mirăm, cum abia numai
acuma s'au trezit Românii din Galșa
și s'au decis a'și exercita un drept,
ce'l au după lege.

Mare le este necazul „patrioți-
lor“ șoviniști, că s'a găsit între cei
din Galșa și un notar comunal cu
numele Bleicziffer, care se voteze
pentru limba română ca limbă ofi-
cială. Acest Bleicziffer, care n'a aflat
de lipsă a'și maghiarisa până acuma
numele, pôte își va fi gândit, că
trând cu lupii, trebuie să urle și el
cu ei. Și nimeni nu va puté dice că
n'ar fi om înțelept.

Destul că faptul s'a petrecut și
că totă pressa maghiară îl considera
ca o răsăvrire în contra maghiarism-
ului „suveran“.

Nimic nu pôte caracteriza mai
bine deplorabila stare, în care a
ajuns la noi cestiunea dreptului de
limbă al naționalităților nemaghiare,
ca aceste vulcanice arupțiuni ale in-
dignării șoviniste, când o Metropolia

română adresază scrisori în limba
română organelor unui comitat lo-
cuit în preponderanță de Români și
când o comună românescă își alege
ca limbă pentru gestiunea afacerilor
ei limba română.

Abia a trecut o jumătate de an,
de când actualul ministru-președinte
Banffy, desfășurându-și programa în
parlament a vorbit de-o anumită
lege, care ar fi menită a lua în scut
unele pretensiuni îndreptățite ale
„cetățenilor de altă limbă“ și a de-
clarat, că el va stăruî pentru res-
pectarea ei între limitele trase de
„caracterul național maghiar“ al sta-
tului.

Noi am dis atunci, că acesta li-
mitare însemnă nici mai mult, nici
mai puțin, decât că legea este pusă
la discrețiunea organelor puterii pu-
bliche. Alții, între cari Sașii guver-
nementali, susțineau, că Banffy ar
dori sincer respectarea legii de na-
ționalitate.

Faptele de până acuma ale gu-
vernului și ale organelor lui însă ne
dau numai nouă dreptate. Banffy cu
ai săi sunt, cum se vede, hotărâți a
zădărnici realizarea orî și cărei „pre-
tensiuni îndreptățite“ basate pe le-
gea de naționalitate, care favorisează
dreptul de limbă al popoarelor ne-
maghiare.

Legea dela 1868 art. 44 dice în
§ 20 clar și limpede: „Adunările seu
representanțele comunale își aleg
ele însă-le limba lor protocolară și
limba pentru gestiunea afacerilor
lor“.

Comuna Galșa a usat așa dără
numai de dreptul ei legal, când a
luat hotărârea amintită. Cu tôte
astea, la alarma ce-o dau diarele
maghiare, vor sări șefii comitatului
Arad și va sări ministrul de interne
însu și să salveze în Galșa „carac-
terul național maghiar“ al statului.
Nici că s'ar puté altfel sub re-

gimul unui Banffy, care pe când era
fișpan la Bistriță și la Deșiu a în-
trodus cu forța succesiv în comu-
nele române limba de gestiune ma-
ghiară.

Consoțiul Banffy va lucra dără
cum îi dictéază interesul de supre-
mațiă. Marea întrebare este însă decă
naționalitățile, decă în deosebii noi Ro-
mâni ne putem mulțumi numai cu
înregistrarea ucazurilor despotice și
ilegale ale ocârmuirei, orî-că mai
avem o datoriă sfântă de împlinit
față cu limba noastră națională, care
își reclamă dreptul ei întreg și ne-
știrbit?

Cine ar puté susținé, că ar fi
fost posibil, ca Maghiarii să privescă
cu mirare, ca la o întâmplare estra-
ordinară, când noi ne folosim de un
drept garantat în legile esistente,
decă la rândul nostru am fi sciut
să apărăm, să reclamăm și să vali-
dităm acest drept necurmat cu ener-
gia și curagiul, ce-l pretinde intere-
sul nostru de existență?

CRONICA POLITICĂ.

— 4 (16) Iulie.

Biroul conferenței interparlamentare
a trimis un avis oficial către tôte parla-
mentele prin care le invită la a 4-a con-
ferență, ce se va tiné Marți în 13 August
în Bruxella sub președinția lui M. Beernaert.
S'au luat din partea comitetului arangia-
tor din Bruxella tôte măsurile pentru pri-
mirea oșpeților. Ordinea de zi a conferen-
ței este următoarea: 1) Proiectul unui tri-
bunal permanent de arbitragiu; 2) Propu-
neri referitoare la reducerea înarmărilor;
3) Neutralizarea nouelor state; 4) Scutir-
a străinilor și dreptul de legitimare; 5) Da-
rea de sémă a oficiului interparlamentar;
6) Locul pentru ținerea conferenței în
1896.

Privitor la mișcările din Macedonia
„Agentia Balcanică“ anunță, că o bandă

inarmată, ce mergea din Filipopol sub con-
ducerea lui Nicola Stojanov, a fost desar-
mată și împrăsciată. Afară de Stojanov au
fost deținuți mulți indiviți, înarmați cu
pușca-Mannlicher. Se bănuiesce, că pușcile
li-au primit dela Stambulov — „Agentia
Havas“ anunță din Atena, că Macedonenii
greci de acolo, instigați de agitația Bul-
garilor, organizează și ei o mișcare.

Oglinda parlamentarismului maghiar.

— Isprăvile lui Bánffy. —

În pressa maghiară opozițională e ge-
nerală plângerea, că ómenii guvernului-
Bánffy caută cu orî-ce preț să falsifice lis-
tele electorale. Așa „Budapesti Hirlap“ dela
14 Iulie scrie într'un prim-articol ur-
mătoarele:

„Pe basa de sciri și informațiuni, cari
armonizează, putem constata, că în întregă
țera voturile opoziționale se elimină din
listele electorale. Asupra acestei nu mai în-
cape îndoială, căci tot ast-fel se vestesc
din Seghedin, Dobrițin, Szentes, Veszprim,
Pojun, Neutra, Trencin, c'un cuvânt de
pretutinden. La singurătice cercuri elec-
torale se constată sute și sute de eliminări;
numai în comitatul Neutrei foile guver-
nementale spun, că numărul alegătorilor e
mai mic cu 3400, ér din Trencin se scrie,
că notarilor cercuali li-s'a dat ordin, ca în
listele comunelor se adaugă observarea la
numele alegătorului, că probabil se ține de
partida guvernamentală, orî de altă par-
tidă? O ast-fel de censură la stabilirea lis-
telor electorale, e nemai pomenită și e un
abus neiertat cu puterea guvernării și
o adevărată batjocură cu constituțiunea.

„Decă pe basa astor-fel de liste br.
Bánffy va conduce alegerile, atunci orî-care
partidă opozițională, fără deosebire, să se
aștepte a intra în parlament decimată și
sdrobotă. Ungaria va ajunge, unde a ajuns
Solnoc-Dobéca, când un despot cu slu-
gile lui plecate au domnit, ér opoziția s'a
retras.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Bajadera.

Arta bajaderelor e fôrte admirată și
bine plătită, deși bajadera e adânc despre-
țuită. Ea nu aparține nici unei clase, așa
încât nici cel mai de rând om nu ar per-
mite soției sale, să stea la aceeași masă cu
dânsa. Acest dispreț nu o părăsesce pe
bajaderă nici la môrte! Cadavrul ei e ars,
ce e drept, cu mare ceremoniă, dăr într'un
loc a parte. Cenușa ei e împrăsciată în
vânt.

Că bajaderela, în urma pozițiunii lor
în templu și față de preoții brahmani, tre-
buie să renunțe la amor, și în urma edu-
cațiunii lor în adevăr și renunță, se înțe-
lege de sine. Totuși sunt și unele es-
cepțiuni.

Scriitorul francez I. Jacoillot a scos
de curând de sub tipar o carte intitulată
„Voyage au pays des Bayadères“, după na-
rațiunile unui amic al său. Naratorul, care
a petrecut mai multă vreme în Salem, în
creerii munților Nilguerri, istorisi următo-
rele într'o societate de amici.

* * *

Era în 11 Februarie anul 1863, când

pachebolul „Alphee“ debarcă la Calcutta.
Două zile după aceea plecă la Benares,
unde, prin mijlocirea unui amic al familiei
mele, obținui un loc într'un plantagiu de
indigo. Acolo sosi amețit de impresiunile
naturei încântătoare. După un an vorbiam
bine limba hindostană, ca un indigen, și mă
deprinsesem cu viața indiană.

Două ore departe de plantagiu se afla
localitatea Mirzapoor, de unde veneau ba-
jaderela la festivități mari, pentru-ca să
jôce pe bani înaintea Europeanilor. La în-
ceput nu-mi prea plăceau aceste dansuri.
Aflai, că ele nu puteau sta nici la degetul
cel mic al balerinelor noastre. Dăr în curând
mi-se schimbă părerea și nimfele, gimna-
siastele din strada Lepelletier, mi păreau
demue de compătimit față de aceste miș-
cări ale corpului, pline de frumseți plastice
și de pasiune.

Cu ocașiunea unei vizite a bajaderel-
lor la plantagiul nostru, observai pe una,
care strălucea prin grația și prin frumu-
seța ei juvenilă. Ea părea tristă, și arunca
priviri sêlbatice asupra mulțimei dimprejur.
Ea nici nu juca. Nu perdui din vedere
nici una din mișcările sale, și aveam un
sentiment, ca și cum ea ar fi dorit liber-
tatea. Cu ajutorul unor monede aflai dela

musicanții trupei, că mama ei, care murise
de coleră pe pragul templului, dete
pe ficia sa preoților, ca mulțămită pentru
ajutorul, ce-i dăduseră. Preoții, în speranța
unui câștig bogat, primiră cu plăcere
darul.

Mă apropiai de ea și o întrebai în
limba hindostană:

— „De ce nu joci? Ore să fiă din
causa morții mamei tale?“

Ea răspunse cu o mină desprețui-
tore:

— „Eu nu sunt din tagma acestor
fete“.

— „Scii tu, că nu mai ai nici o tagmă,
că compatrioții tăi nu te vor mai primi în
casele lor, în societatea femeilor și fiice-
lor lor?“

— „Ce-ți pasă ție, care nu ești nici
din poporul meu, nici de religia mea? De
ce vorbești cu mine despre ast-fel de
lucruri?“

— „Voesci să fugi cu mine?“

— „Nu!“

— „Voesci să fugi singură?“

— „Da! Mă voi întôrce la Himalaya,
unde nimenea nu scie, ce s'a întâm-
plat aici“.

— „Bine, voiu îngriji de mijloce, pen-
tru-ca să te poți întôrce în patria ta“.

După-ce se depărțară bajaderela, chib-
zuii asupra promisiunii date, și aflai, că
n'am prea fost cu minte; căci a lua o ba-
jaderă de sub autoritatea Brahmanilor, atră-
gea după sine o răsbunare gróznică. Chiar
decă ar fi putut cine-va să scape dela tri-
bunalul englez prin o sumă de bani, totuși
răsbunarea în taină a Brahmanilor, în solda
cărora stau fakiri fanatici, trebuie cu atât
mai mult temută. Sciam, că la porunca
Brahmanilor, nici un servitor indigen n'ar
fi trăgănat să mă otrăvescă. Nu simțeam
nici o iubire față de fată, căci aceste frum-
seți orientale lasă inima rece. Totuși mân-
dria mea mă îndemna să-i redau liberta-
tea și să-i inspir amor. Nu încredințai se-
cretul nimănui.

Făcui planul, ca cu ocașiunea unei
festivități să părăsescă bajadera templul și
să vină la mine. Îi împărțășii acest plan
la o ocașiune binevenită. Ea dădă un semn
de aprobare, și mi-se părea, că privirile ei
se îndreptă cu mai mult interes asupra
mea.

Așteptam cu o nerăbdare febrilă ziua
hotărâită. Cu ivirea nopții mi concediai ser-
vitorii și cincî minute mai târziu eram sin-

„Astfel parlamentul încetează de-a mai fi reprezentanța poporului, și pierzându-și independența, din legislativă va deveni scaun guvernamental. Nu se va mai afla nici dieta dela 1848, nici cea dela 1867 în dieta dela 1897. *Noua cameră a țării va deveni mansoleul constituțiunii și al libertății maghiare.* Partida liberală îngropă în ea dreptul țării, și Bánffy va întrece chiar și pe Coloman Tisza.

„Dér cum se pregătesce a tracta cu parlamentul, așa vréu să scărésca camera magnaților. Nimic să nu fi independent. Camera deputaților trebuie nimioită de jos prin alegeri, camera magnaților, de sus prin numiri... Dér ce urmăză de aici? Numai votarea legilor bisericose? Cu mult mai mult, decât atât, adevă nimicirea camerei magnaților. Să crează o majoritate necondiționat guvernamentală, care în toate oștuniile să stea la dispoziția guvernului, și astfel e deschisă calea, pe care ori când și ori-ce guvern face cu camera magnaților, ceea-ce voesc. Opoziția din amândouă camerele se frânge, și în loc de legislatori independenți, căpătăm deputați numiți în amândouă corpurile legislative. Ast-fel nimicindu-se independența, puterea și autoritatea dietei maghiare, puterea Coronei cresce în raport forte tare.. Acesta e réu din punct de vedere maghiar, de óre-ce noi n'avem dinastia națională. E réu însă și pentru libertatea publică, când domnitorul nu vede înaintea sa o națiune și o dietă independentă, ci vede și simte, că e stăpân absolut al parlamentului și guvernului...

„Eță acestea sunt prospectele noastre pentru mileniu și pentru pactul cu Austria în 1897, decât nu se va face cât mai în grabă sfârșit „succeselor“ lui Bánffy“.

Au ajuns déra și șovinștii unguri, să se sparie și înfloreze ei de ei.

Un manifest.

Diarul parisian „*La Presse*“ dela 17 Iulie publică următorul:

Manifest al comitetului central macedonén albanez:

Despotismul și terórea, ce domnesc deja de lung timp în Macedonia, a avut ca rezultat, că a provocat în anumite localități ale acestei țeri mișcări insurecționale.

Nu sunt Bulgarii, ci poporațiunile macedonene, cari voiesc autonomia absolută a Macedoniei cu Albania. Aceste populațiuni, provocate fiind, au ajuns la marginea răbdării și se ridică în contra dominațiunii turcesce. Această dominațiune devine din ôi în ôi mai nesuferită și, în mânia presei reptiliane, noi suntem în poziția de a afirma și de a documenta, că în mai multe orașe ale Macedoniei, mai ales la Velessa, Perlépe, Uesküb, etc. domnesc de mai multe luni o teróre permanentă.

Bașibozucii sălbaticii sunt ațitai pe

sub mână, ca să răspândescă teróre între poporațiunile creștine.

Europa trebuie să știe, în ce stare se află astăzi populațiunea Meceidoniei.

În mai multe orașe creștine, de frica măcelurilor asemenea celui dela Batak, își părăsesc în fiă-care clipiță locuințele și se adună câte 10—15 familii, în case mari, unde să se potă apăra mai bine, decât la ei acasă, decât vor fi atacați.

Aceste sunt atacuri, ca cele ce au provocat mișcările insurecționale dela Uesküb, Küstendil și din alte locuri.

E timpul, ca Europa să intervină fără întârziere, pentru-că situația e atât de încoördată în Macedonia și amenințările bașibozucilor contra creștinilor sunt atât de serioase, încât măcelurile plănuite vor fi mult mai înfricoșate, decât cele din insula Chios, înainte cu 70 de ani, din Bulgaria înainte cu 20 ani, și cele din Armenia, în anul trecut.

Comitetul central macedonén albanez, pentru desrobirea și autonomia Macedoniei, face apel la presa liberală europeană, ca să-și ridice vocea în favorul acestor nenorocite populațiuni macedonene, cari sunt în ajutorul unui teribil măcel.

Comitetul face asemenea apel la puteri, rugându-le de-a interveni înainte de a se săvârși un oribil atentat și de-a face, ca Macedonia, să-și obțină autonomia.

Macedonenii și Albanezii nu vor să aparțină nici Turcilor, nici Bulgarilor, nici Grecilor, nici Sêrbilor, nici Românilor.

Ei pretind întreaga lor autonomie cu un guvern federativ, ca în Elveția, pentru că nu voesc să se libereze de un jug, ca să cadă sub alt jug.

Pentru president: S. Dantiu.

C. Axentie, secretar general.

SCRIRILE ȚILEI.

— 4 (16) Iulie.

Contra școlélor române din Munți.

Inspectorii ungueresci de școle desvóltă o activitate febrilă contra școlélor române confesionale pe totă linia. Sub masca interesului față de luminarea poporului nostru, ei trimit rapórté lungi și tendențioase ministrului de culte și instrucțiune publică, în care îi atrag atențiunea asupra raporturilor „miserabile“ dela școléle românești și cer intervenția guvernului pentru a suspenda pe învățătorii români, a închide școléle și a înființa în locul lor școlé de stat pe spatele poporului. De curénd comisiunea administrativă a provocat — cum spune „Bud. Hir.“ — pe Metropolia gr. or. din Sibiu, ca să ia măsură de îndreptare și să observe legile învățăméntului față de școléle din: *Vidra-de-jos, Négra, Vidra-de-sus, Sécádate, Ponorel și Certege*, unde „abia 20% din copii obligați cercetécă școléle, la cari funcționécă învățătorii, cari abia sciú să-și iscălécă numele“. Décă Metropolia nu va satisfice aceste cereri, atunci comisiunea administrativă va propune guvernului, să *închidă școléle și se înființeze în locul lor școlé de stat.* — Scurt și cuprinđător: jos cu școlé-

lele române! Acesta este deviza șovinștilor unguri de sus până jos.

— 0 —

Comassare în Brașov. Máne în 17 c. la 8 dim. se va ține la sfat, în cetate, o pertractare în afaceri de comassațiune. Spre scință posesorilor de pământ.

— 0 —

Glob terestru „daco-român“. Din Vințul de sus li-se scrie foilor ungueresci, că în comuna învecinată *Inoc* (Inakfalva) a fost aflat ȝilele acestea un glob terestru „daco-român“, în care o parte mare din teritoriul ungar ar fi desemnată astfel, ca și cum s'ar ține de România; ba ce e și mai *ingrozitor*, tóte numele de pe acest glob sunt scrise — auđi minune! — în limba „valahă“, ér numele localităților ungueresci (??), cari nu au nume româneuc, sunt traduse pe româneuce, adaugându-se după fiă-care nume terminațiunea *u séu iu*. „Patrioții“ presupun, că aceste globuri se vor fi făcut din partea Ligei române, și că de bună sémă vor fi fost răspândite în mai multe esemplare și printre Români dela noi, cu scopul de-a-le folosi în școlé. „Periculósul“ glob a fost confiscat din partea primăriei comunale și predat tribunalului, care va avé să pornescă o strictă investigațiune pentru de-a afla, cum a ajuns la *Inoc* acel glob „îndreptat în contra integrității statului ungar“, și cine este complice la acest fapt. Pentru mai marea *siguranță*, s'a făcut tot-odata arătare despre confiscarea globului și comitetului administrativ al comitatului. Mai rămănea să se dea și un ordin pentru mobilisarea — *houvedimei*, cu al căreia ajutor de bună sémă ar fi fost mai sigură apărarea patriei în contra globurilor „daco-române!“

— 0 —

Prof. Dr. Weigand în Bánat. S'a fost lansat prin ȝiarele române sciorea, că prof. Dr. Weigand ar petrece deja prin Bánat în scop scientific. Referitor la această cauză, „Dreptatea“ primesc o scrisóredela dela d-l Weigand, în care ȝice între altele: Véd, că s'a lățit vestea, că eu aș fi deja în Bánat. Acesta nu e cu puțină nici pentru aceea, pentru-că ȝeriile universitare se încep numai în August, astfel nici nu pot pársi Lipeca mai înainte. La 3 ori 4 August însă cred, că voi sosi în Timișóra, de unde apoi am de gând să fac excursiuni prin ȝinuturile din jur, pentru a face pe scate studii dialectice. După un restimp de 2—3 sêptémâni îmi voi strémuta cartirul în Lugoș, după aceea la Caransebeș, Mehadia, Orșova, Vêrșeș Oravița, Bocșa. Cred, că în 3 luni voi fi gata cu acest lucru, pentru-că sper, că voi fi spriginut din partea învățătorilor și a celorlăți inteligenți, cari au interes pentru limba lor maternă. Mi-am propus, ca în decursul anilor viitorii, să-mi jertfesc feriile scrúțárilor dialectice, în înțeles mai larg, demografiei și etnografiei,

gur. Sângele 'mi clocotea în vine; inima 'mi bâtea cu putere. Pentru-ca să mă liniștesc, mă preumb lai în sus și în jos în grădină, când de-odată véđui înaintea mea un obiect negru. Era bajadera îmbrăcată de sus până jos într'o haină închisă. Picioarele ei góle nu făceau nici un sgomot. O dusei în casă, unde începú să plângă. Numai cu mare greutate 'mi succese să o liniștesc.

În dimișeta următoare aflai pe bajadera culcată pe covor înaintea patului meu și durmind. Privindu-o, 'mi jurai, să nu cruț nici un sacrificiu, pentru-ca să-mi câștig iubirea ei. Déorece se născuse în munți, pielea ei nu era de coloréa bronzului, ci de luciura originală a sifelului.

În ȝiua aceea mă dusei la judecátorul englez, pe care din fericire 'l cunosceam în persónă, și care era un bărbat cu principii liberale. După-oe ascultase lámuririle mele asupra bajaderei, mă asigură, că după lege nu ne va turbura. Dér adause el: numai aceea îți pot promite, ce stă în puterea mea. Păzește-te de curse. Séra nu umbra, decât înarmat și observă bine pe bucátarul d-tale. Eu trásc de trei-ȝeci și cincé de ani în India, și am véđut multe asasinate de otrăvire, pe cari nici o sciință nu le-au putut dovedi.

Aflai încá în acea séră, că Brahmanii descoperiră locul, unde se afla Radhomania (așa se numea bajadera) și că ridicară acusă în contra mea.

Mai multă vreme páru, că nimenea nu voesc să-mi turbure liniștea. Dér eram în tot-déuna cu pază, convins fiind, că Brahmanii, respinși de poliția engleză, căutau pe altă cale să-și ajungă scopul.

Radhomania făcuse, ca să-mi concediez pe totí servitorii indii și să-și inlocuesc cu Musulmani. Oprii numai pe grădinarul și pe portarul, déorece Musulmanii nu se pricepeau la acest serviciu, dér îi priveghiam de aproape.

După câte-va luni gândeam, că dușmanii mei au renunțat la planul lor, și deci nu mă mai pázeam așa. Ea era de față la gătirea bucatelor, filtra apa și mă rețineam să ies séra. Grațiă acestei priveghierii, ea îmi mântui viața de o cursă a Brahmanilor, care mă făcú să părăsesc fără zăbavă această regiune.

Intr'o nópte, când durmiam liniștit, mă simțiți apucat de pěr și auđii vocea Radhomaniei șoptindu-mi încet:

— „Nu fă nici o mișcare, căci dealmintrelea suntem perduți amândoi“.

Înspáimântat întrebai, că ce este.

— „Suntem în mâna dușmanilor“, ȝise ea. „Sunt cel puțin 200 în cameră. Am véđut prin feréștră golind trei saci. Fără indoială sunt fakiri. Ascultă cum înaintécă“.

În adevér auđii nisce șuerături, amestecate cu strigáte, asemenea cotgórăzítului gâinilor, când află insecte. Cunosceam fórté bine natura acestor sgomote, pentru-ca să nu mă mai indoesc de originea lor.

— „Acum scii despre ce e vorba“, ȝise ea. „Mă voi încerca, să es afară. Décă voi fi mușcată, voi avé timp destul să chiám pe servitorii cu un îmblânditor de șerpi“.

Pericolul cel mare 'mi redete energia și poruncul curáđiosei mele tovaráše să nu se misce.

— „Voesc să te scap“, ȝise ea cu foc.

— „Nu!“ răspunsei eu, „décă e să murim, atunci murim împreună. Décă vei face un pas, te voi urma“.

Ea se supuse. Mână în mână așteptam nemișcáți sórtea înfricoșată. De-odată simțiți pe tovaráșa mea tremurând. O secundă mai târđiu 'mi veni mie rëndul. Un corp rece și bălos se tára peste peptul meu. Un altul îi urma, apoi încă un altul, și așa mai departe. Acesta dură mai mult, ca doué óre. Eram întepenit, ca un cadavru.

până când voiți fi cálidoșorit întreg terenu locuit de Români. Probabil, că în anii viitori voi fi ajutorat și de cátră seminariștii mei; în anul acesta încá nu s'a putut, pentru-că am voit să pun mai întâiu prin cálidoșoriturile mele o basă, pe care apoi să se edifice mai departe.

— 0 —

Din Făgăraș ni-se scrie: Mare svon se făcuse în presa maghiară din faptul, că scolarii români de aici merseseră la maiialul lor din 15 Iunie cu stég negru. Lucrul stă așa: după ce căpitanul de poliția Henrich Trepches a avertisat înainte pe învățătorii scólelor nóstre populare, ca nu cumva să mergă la maiial cu stégul scólei lor, fără de a nu duce și *stég ungueresc*; după ce se mai puseseră și alte pedecé în calea maiialului scolarilor români, cari fuseseră în urma scolaré siliți să amâne maiialul pe ȝiua de 15 Iunie, care ȝi cade în postul Sân-Petrului: scolarii români, se vede, s'au simțit îndemnați a da espresione máhnirei lor print'r'un stég negru, cu care eșiseră la maiial. Stégul negru își avea de altmintren însémnătatea sa déorece cu puțin înainte murise un mare patron și binefăcécór al scólei române gr. or., a căruia pierdere era simbolisată prin acest stindard. Nimenea n'ar fi dat lucrului vre-o importanță deosebită, décă lifetele streine din Făgăraș n'ar fi aflat bine venită această ocașiune pentru de-a porni o nouă gónă în contra învățătorilor români dela scólele nóstre de aici. Faptul a fost timbrat ca o „demonstrațiune“, sub al căreia pretext voinicosul fisol-gábireu *Hersényi* (făcut din Harseanu) a oséndit atât pe învățătorul gr. or. Berescu, oăt și pe cel gr. cat. Stroia *la câte 8 ȝile închisóre și câte 50 fl. amendă*. Învățătorii, se n'ntelege, au insinuat recurs. Osénda rostită contra lor a produs mare indignațiune în toți ómenii de bine, déorece toți véd în acest fapt o rėsbunare din ura de rassă, la care mai este a-se adăuga și révna de reclam a celor ce numai prin prigonirea Românilor sciú să-și facă merite înaintea mai marilor.

— 0 —

Camera advocațială din Brașov face cunoscut, că a primit în lista advocațiilor pe d-l Dr. *Eugen Lemenyi* cu sediul în Brașov.

— 0 —

Esamenele dela institutul teologic-pedagogic din Caransebeș s'au fínit Mercuri. Prea Sântia Sa Episcopol diecesan, Nicolae Popea, sub a oării presidiiu a decurs esamenele, ca bărbat devotat sciințelor și cu inimă pentru poporul nostru, prin fel de fel de întrebări făcute la fiă-care studiu, a căutat să se convingă despre progresul făcut în studii și despre temeiniicia celor învățate, și tot așa prin fel de fel de sfaturi, la ori-ce ocașiune binevenită, căuta să pună la inimă elevilor

Un moment de uitare și eram perduți. Ce chin ingrozitor! Nu l'ași dori nici celor mai crânceni dușmani ai mei.

Incepéa a se crepa de ȝiună. O așteptam cu nerăbdare, căci era eliberarea. Totul unui fuer bengalic se auđi, și ușa camerei nóstre se deschise încet.

— „Eu sunt, grădinarul“, se auđi o voce. „Sunteți morți?“

— „Nu“, răspunse Radhomania.

— „Bine“, ȝise vocea, „voiți chiámă șerpii“.

Și îndată începú să cânte jalnic cu instrumentul, și în curénd încetară șuerăturile șerpilor. Grădinarul, cântând mereu, scobora încet scările verandei spre grădină și dispărú în boschet. Sgomotele din cameră încetară; de sigur, că scăparăm de șerpi.

Radhomania se sculă și aprinse repede o lampă, la a cărei lumină mai véđuram tărêndu-se vre-o șése—șepte șerpi peste ziduri. Cu ce bucurii rėsufláram, când ne-am véđut scăpați! Radhomania, care numai forțată se ținuse în picioare, căđú leșinată și convulsioniile nervóse o ținură tótă ȝiua.

În urma acestor întêmplări mă hotărri să plec, ceea ce făcú mare bucuria Rad

practicarea învățăturilor câștigate în scôla. La pedagogia au obținut în cursul I caloul general eminentă: Sol. Balint, Ioan Deheleanu și Cornelia Drăgălina; primă au 12 elevi; secundă 12. În cursul II au eminentă: Ioan Cioc, Ioan Dorca, Alesandru Liuba, Pavel Miclea, Ioan Naia și Eva Ogrin; 20 elevi au primă și 2 secundă. În cursul III au eșit eminenti: Mihai Cristescu, Iancu Străin și Aurora Liuba; 10 au primă și 6 secundă. La teologia au obținut în cursul I Ioan Buliga, Dimitrie Cioloca, Valeriu Dabiciu, Alesandru Guga, Valeriu Petroviciu calculul general eminent; 4 elevi bun; 3 elevi suficient. În cursul II sunt eminenti Iosif Birta, Iancu Ișfan; 4 elevi au bun; 7 suficient și un elev nesuficient. În cursul III are calcul general bun 1 elev și suficient 9 elevi.

Sărbătorea Francesilor și a Germanilor. Francesii au avut în 14 Iulie o frumoasă sărbătoare; ei au sărbătorit adecă reamintirea revoluțiunii din 14 Iulie a. anului 1789 și luarea cu asalt a Bastillei. Se telegrafiază din Paris, că toate comunele din marea Republică inotau în bucuria sărbătoririi. În Paris s'a ținut revistă de gală la armată. Președintele Republicii Faure a mers însoțit de generalii *Fevrier și Tournier* la 2 și 30 minute la *Longchamps* la revistă. Poporul i-a adus ovațiuni în tot parcursul. La sosirea lui miliția salută, pe când publicul striga: „Să trăiescă Faure“, „Trăiescă Republica“. La revistă au asistat membrii diplomației împreună cu miniștrii. Poporul a salutată ostășimea cu entuziasm. E caracteristică coincidența acestei sărbători a Francesilor cu aceea a Germanilor. În 14 l. c. sunt 25 de ani, de când renumita telegramă de Ems a pus întrăgă Franția și Germania în flacără, er cu două zile mai târziu au trimis ultimatul, care a fost isvorul orăncenilor expedițiuni de mai târziu, precum și cuprinderea Elsas-Lotharingiei.

Organizarea partidei populare. Din Pojun se scrie, că „partida populară“ vră să înființeze acolo un club central, care să conducă lucrările de organizare a partidei în părțile sudice ale Ungariei-superioare.

Înaintări. Cetim în „Sieb.-Deutsches Tageblatt“, că Majestatea Sa a dat consilierului de justiție E. Jovian din Sibiu și judecătorului de cerc Vasiliu Pap din Năsăud titlul și caracterul de județ de tablă regescă.

Sicriuri de pe timpul Romanilor. Din Deva se scrie, că pe locul, unde s'a petrecut ultimul războiu între împăratul Traian și Decebal și unde încă în toamna anului trecut s'au aflat numeroase sicriuri mari de piatră, acum primarul din Săn-Mi-

homaniei, care-mi împărtăși, că grădinarul a fugit și că de sigur a fost în înțelegere cu fakirul.

După patru-spre-zece zile plecarăm la Salem, unde mă invitaseră nisce vechi amici, pentru-ca să-mi procure un alt post. Și astfel m'am făcut plantator de cafea în Nillgurries.

Cu acesta naratorul termină.
— „Și Radhomania?“; resună în oor printre ascultători ca din o singură voce.
— „Ea este aici. Casa noastră e numai la o depărtare de zece minute. E cam târziu și s'ermana de sigur, ca mă așteptă cu dor.

În ziua următoare, — așa istorisece mai departe Jaccolot, — am avut ocaziunea să văd pe tânăra bajaderă, și trebuie să mărturisesc, că înfățișarea ei era în toamă după cum mi-o închipuisem, aflău o femeie tânăra cam de 17 ani, foarte frumoasă, după cum sunt toate femeile din părțile Indiei nordice, fără nici un amestec cu sânge străin. Ea purta costumul oriental, der traiul de doi ani cu amabilul nostru amic o făcu să primescă obiceiuri europene. Ea era, cu un cuvânt, o ființă drăgălașă, demnă de amorul, ce inspirase.

Bucuresci.

Ucu.

haiul de jos a aflat alte sicriuri clădite din cărămidă, precum și oranii și sicriuri de lemn petrificate. Se crede, că s'a dat de urma unui mare cimter de pe timpul Romanilor. Profesorul Tégylás Gábor din Deva a fost chemat la fața locului pentru a face cercetări archeologice.

—o—

O călătorie de probă cu balonul. Cursul aeronautic ces. și reg. militar a făcut alătăieri Duminecă, prima probă de călătorie din Viena la Jaurin. Plecarea s'a făcut la 3 ore și 15 minute d. am. din curtea arsenalului cu un balon, al cărui diametru este de 12½, înălțimea de 25 metri, era volumul de 1000 metri cubici. Călătorii au fost căpitanul Iosif Priebe, comandantul secției aeronautice și Augustin Prückmüller locotenentul regimentului de telegraf și trenuri. La plecare sufla un vânt puternic de vest; direcțiunea li-a fost: Fischamend, Göttesbrunn lângă Laita, Zurany, Hegyes-halom, Zanig și Leheny. Înălțimea dela pământ era 1200—2050 metri. Dela Öttövény au trecut Dunărea mânați de un vânt sud-vestic, și s'au scoborit lângă Zamely, pe pusta Pölös, care este arendată comerciantului de rimători Francisc Hilbert din Jaurin. S'au lăsat jos la orele 5 și 50 minute d. am., făcând frumosul drum de 135 de metri. La descălecarea au fost întâmpinați de mulțime de popor țeran, care a aclamat pe oficii, ajutându-le la pachetarea balonului. Ambii oficii s'au reîntors dela Jaurin la Viena la orele 2 și 4 minute ziua.

CARMEN.

Ad Ioannem Popea, professorem olarisimum, ibulum triginta annorum celebrantem.

Salve Ioannes, vir doctae, dignus honore!
Gratulor ego tibi, care, tuus est honor omnis.
Iste tuus genius adsit, visurus honores.
Nent Parcae tibi longissima stamina vitae,
Ut porro quoque continuas tua studia vasta.

pe romănescce:

Profesorului Ioan Popea cu ocazia sărbătorii iubileului său de 30 de ani de serviciu.

ODĂ.

Să trăiesc Ioane, bărbat erudit, demn de onoare!
Te felicit, iubite, a ta este totă onorea.
Ângerul tău fie de față, ca să se bucură împreună cu tine.
Ursitoarele să-ți țesă cele mai lungi fire de viață
Ca și mai departe să continui întinse tale [cunoștințe.

David Almasianu,
emerit. profesor*)

La afacerea studenților români dela Universitatea din Cernăuți.

În nr. 145 al foiei noastre am adus la rubrica „scirile zilei“ o notiță, în care spuneam, că baronul Vasilco ar fi primit — după cum afirmă foile unguresoși și germane — 25 de provocări, dela profesorii și studenții din Graz și Cernăuți, cari s'au simțit atinși de critica aspră der meritată, ce li-a făcut-o deputatul bucovin în parlamentul din Viena când, în afacerea dojaniei senatului universitar din Cernăuți, a luat cu mult succes în apărare pe studenții români dela universitatea de acolo. Am adaus tot-codată, că incidentul acesta va readuce pôte la sentimente mai bune pe acei gazetari de o foie romănescă dela noi, cari probabil numai ca să se arate sfătoși, n'au aflat dela bune tonul și atitudinea romănescă a baronului Vasilco.

„Tribuna“ simțindu-se cu musca pe căciulă și nesciind omenii ei ați, ce au scris ieri, ne „provocă“ în numărul ei de Duminecă, să dovedim afirmarea noastră.

Ei bine, au găcit-o gazetarii dela această foie, căci de ei *jabula naratur*. Au uitat însă, că ei nu mai au dreptul de a-ne cere explicațiuni și dovezi, după ce în nenumărate rânduri ne-au suspiționat și ne-au calomniat în mod laș, fără a avé cinstea și curagiul de a-și și „dovedi“ afirmările lor.

*) Venerabilul bătrân, David Almasianu, prof. emerit, e astăzi în etate de 89 de ani.

Cu toate acestea noi vom explica și dovedi afirmarea noastră de mai sus, ca publicul să vadă, că și față cu cei ce ne hullesc suntem drepti și nepărtinitori.

În nr. 144 dela 9 Iulie „Tribuna“ a publicat, sub titlul „Studentimea romăna bucovină“, un articol foarte neromănesc la adresa baronului Vasilco. Luându-i mai întâiu în nume de rău, că s'a pronunțat atât de categoric asupra unor „pretinse“ întâmplări din Graz, și spunând cu multă satisfacție, cum br. Vasilco „este executat gerichtet“ printr'o scrisore desohisă, ce i-a adresat-o Dr. Rollet (rectorul universității din Graz), „Tribuna“ vorbesoe de felul cum a combătut br. Vasilco atitudinea corpului profesoral dela universitatea din Cernăuți, și se întreabă: „Der asprimea de care s'a folosit — era de lipsă? Ne indoim....“ Dreptul de-a face politică îl au și ei (profesorii), e natural. Și pentru aceea fiind „vorba de o faptă petrecută între zidurile „universității, ar fi fost mai bine, ca br. Vasilco să deosibescă atitudinea lor în „casul dat, in universitate — de atitudinea „lor in viața publică... Noi sperăm, că deocă „se va mai ocupa cu aceste chestii, după „deruta, ce a suferit-o acusând.... baronul „Vasilco va fi mai precaut, mai drept și „mai conformat scopurilor naționale și tactice impuse de el.“

Din aceste aiurări ale „Tribunei“ constatăm așa-dără: 1) că „Tribuna“ sare în apărarea profesorilor germani cernăuțeni, cari — însași recunosc — „denunță și de și pe Români“ și unii din ei „servesc în alegeri, ca strașnicii agitatori în contra actualului partid național român“ (din Bucovina); 2) că ea recunoscă acestor profesori dreptul de a face politică, și încă politică dușmănosă Romănilor, er baronului Vasilco i contestă dreptul de a-i critica cu „asprimea, de care s'a folosit“ și de a-i trage la răspundere pentru uneltirile lor contra Romănilor; 3) că „Tribuna“ se bucură nespus de mult de „deruta“ ce — după părerea ei — ar fi suferit-o br. Vasilco în apărarea bravă și rezolută a tinerimei academice din Cernăuți; 4) că ea se crede în drept a da lui br. Vasilco lecții de „dreptate“, „precauțiune“, de „conformare“ și „tactică“, și că atât de mult a perit simțul de pudore din autorul articolului ei din cestiune, încât spune c'un fel de mândria condamnabilă, că br. Vasilco, cel care a apărât în mod strălucit cauza studenților români, s'ar fi blamat și ar fi pățit-o cu Nemții din Graz și Cernăuți, pe cari („Tribuna“) se pare a-i fi îndrăgit atât de mult.

De altfel numai cu trei numeri mai înainte (nr. 140) „Tribuna“ a publicat, c'o puerilă satisfacțiune, nisce voci de diare germane, cari năvăliseră contra baronului Vasilco, ba a dat loc în colonele sale, din cuvânt în cuvânt, scrisorei deschise a rectorului universitar din Graz, Dr. Rollet, în care acesta atacă pe br. Vasilco; — în același timp însă n'a publicat și răspunsul demn al acestuia, oi l'a ignorat cu desăvârșire. Mai departe „Tribuna“ scie să pună în vedere o „lecție“ a unor studenți români din Graz, ce ar fi voit s'o dea d-lui br. Vasilco, der n'are curagiul de-a publica adresa tinerimei universitare romăne din Cernăuți către br. Vasilco, care e de următorul cuprins:

„Întreaga studentime universitară romăna din Cernăuți aduce și pe calea această domnului George baron Vasilco, profund simțita mulțămintă pentru întrepunerea bărbătescă pentru onorea ei și pentru apărarea obiectivă a libertății ei academice, care e periclitată prin conlusul senatului anevoie dobândit al majorității germane-liberale ei ostile. Fiă, că studentimea din Graz opunându-se în mod aspru cuvintelor domnului deputat, a implinit datorința sa academică. Pe noi ne miră numai, că s'au aflat și studenți români, cari nu au cuvinte de laudă, ci numai dojană au avut pentru deputatul bine-meritat. Ce se atinge de noi, ne va fi dór' permis, să ne declarăm prin acesta deplin solidari cu espunerile d-lui deputat baron Vasilco, relative la stările de lucruri ale universității din Cernăuți. — 7/7 1895. Studenții universitari români din Cernăuți.“

După toate acestea va recunoscă ori

și cine, că noi am criticat încă prea blând atitudinea neromănescă a gazetarilor dela „Tribuna“ în această afacere.

Sciri telegrafice.

Sofia, 16 Iulie. Ați nopte s'a făcut un atentat contra lui Stambulow, care era însoțit de Petkow și de servitorul său. El fu atacat cu revolvere și pumnale de patru indiviți. Stambulow fu grav rănit de glonțe și pumnale, din care causă a trebuit să i-se amputeze amândouă mâinile. Servitorul încă fu rănit, Petkow însă rămase neatinș.

Stambulow zace fără conșiență. În momente lucide se sforteză să vorbescă, der nu pôte

Se făcură numeroase arestări, până acum însă nu se dete de urma atentatorilor. Pe locul, unde se făcuse atentatul, se află un revolver și un pumnal turcesc.

Londra, 16 Iulie. Până acum au fost aleși 113 unioniști, 10 liberali, 4 parneliști și 2 antiparneliști.

DIVERSE.

Un duel estraordinar. Se scrie din Paris: Un locuitor de 20 de ani și un mecanic de 18 ani iubiau amândoi pe aceeași fată, o lustritoare de 20 ani. Ei hotărâră să lase, ca duelul să decidă, și plecară, însoțiți de fata însăși, în Rue Menilmontant, unde locuia iubita. Aici luară poziția într'un loc retras, își scoșeră revolverele, pe cari le descăroară la un semnal dat de însași fata. Un puternic țipet răsună atunci: glonțul, în loc de a lovi pe unul dintre contrari, lovise pe fată. Poliția arestă pe duelanți și transportă fata la spital, unde zace de mörte.

Literatură.

Celebra operă a părintelui Kneipp „Cura de apă“, care apare de trei ani în editura Ignatz Herz, Bucuresci, e o carte foarte folositore. Ediția III-a, care a apărut în curând constă din 4 opuri, anume: I *Cura de apă*; II *Testamentul, meu III Cum să trăiți*; IV *Conferențe publice*, și e arangiată atât de practio, în cât chiar Germani și Francesi o preferă originalului, — căci în originalul german ori în traducerea francesă, trebuie căutată fă-care bôla în 4 volume, pe când în traducerea romănescă, ediția Ig. Hertz, e combinat în acelaș volum pe un singur loc, tot ce a dîs Kneipp cu privire la fiă ce bôla în toate cărțile sale. — De esemplu bôla de stomac o găsim în textul german la pag. 289 în *Cura de apă*; la pag. 234 în *Testamentul meu*; pag. 269 în *Cum să trăiți* și pag. 229 în *Conferențe publice*. Pe când în ediția romănescă a D-lui Ignatz Hertz toate aceste 4 descrieri ale bôlei de stomac, le găsim complete, traduse întocmai după original dela pag. 418 până la pag. 427. Așa sunt arangiate toate bôlele din operele lui Kneipp, că nu trebuie căutate prin 4 cărți și nici să se plătescă pentru 4 cărți. Prețul operelor complete în 2 volume e de 3 lei.

Nou abonament

la
GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Iulie 1895 st. v.

s'a deschis nou abonament la care invităm pe toți amicii și sprîjinitorii foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an	12 fl.
pe șese luni	6 fl.
pe trei luni	3 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an	40 franci
pe șese luni	20 "
pe trei luni	10 "

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an	2 fl.
pe șese luni	1 fl.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei“.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 15 Iulie 1895.

Renta ung. de aur 4%	123.90
Renta de corone ung. 4%	100.10
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	125.35
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	103.20
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	122.35
Bonuri rurale ungare 4%	98.35
Bonuri rurale croate-slavone.	98.75
Imprum. ung. cu premii	158.50
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	179.—
Renta de hartie austr.	101.15
Renta de argint austr.	101.34
Renta de aur austr.	123.80
Losuri din 1860	157.—
Actii de ale Băncii austro-ungar.	1079.—
Actii de-ale Băncii ung. de credit.	487.—
Actii de-ale Băncii austr. de credit.	404.20
Napoleonori.	9.64
Mărci imperiale germane	59.37 1/7
London vista	121.30
Paris vista	48.25
Rente de corone austr. 4%	101.55
Note italiene.	46.05

Cursul pieței Brașov.

Din 17 Iulie 1895.

Bancnote rom. Camp.	9.57	Vënd.	9.59
Argint român. Cump.	9.50	Vënd.	9.55
Napoleon-d'or Cump.	9.59	Vënd.	9.60
Galbeni Cump.	5.75	Vënd.	5.80
Mărci germane Cump.	59.—	Vënd.	—
Ruble răsesci Cump.	129.—	Vënd.	—
Lire turcesci Cump.	10.80	Vënd.	—
Seris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

Nr. 8969—1895.

PUBLICAȚIUNE.

Fântânile publice ale noului apeduct, și nu mai puțin fântânile cu pompă, de repetite-ori s'au stricat de către persoane rău voitore, așa încât până la repararea lor nu s'au putut de loc folosi aceste fântâni.

De-ore-ce prin astfel de fapte neconcese în urma lipsei de apă nu suferă numai singuraticе persoane, ci întreaga populație locală, de aceea se adresează acest apel către întreaga populație locală, ca să evite orice stricare a fântânilor publice, pedepsindu-se la cas contrar făptuitorii cu o pedepsă polițiană până la 20 fl. eventual cu arest.

Zace în interesul public, ca contra făptuitorii acestei publicații să se arate fără întârziere la poliția locală.

Brașov, 28 Iunie 1895.

743,2—3

Magistratul orașenesc.

Nr. 9102—1895.

PUBLICAȚIUNE.

Orașul Brașov în Ungaria (Transilvania) intenționează de-a vinde pe cale de oterte și pe trunchiu venitul de molift și de brad din pădurea Timișului în cantitate de 21440 m. pentru perioada din 1895—1901 inclusive.

Condițiunile de oferte și acele contractuale se află la oficiul foreștial orașenesc în decursul orelor de oficiu spre examinare.

Oferenții au de a-și așterne ofertele provădute cu timbru de 50 cr. până în 9 August a. c. înainte de prânz 12 ore la primariul orașului Brașov determinând în ofert atât în cifre cât și în litere suma, ce o oferă pentru un metru cubic, și dechiarând tot de odată, cum-că i sunt cunoscute condițiunile de oferte și acele contractuale și că se supun lor necondiționat.

Ofertele au ca să conțină ca vadiu 3% din suma oferată pentru întreaga cantitate, mai departe amintirea numelui și locuinței oferentului.

Deșchiderea ofertelor va avé loc în 9 August a. c. după prânz la 4 ore în biroul primarului.

Amintita pădure e situată nemijlocit lângă linia ferată de stat, carea percurge valea Timișului.

Brașov, 8 Iulie 1895.

742,2—3

Magistratul orașenesc.

Anunțuri
(insertiuni și reclame)

Suntă a se adresa subscrise, administratiunii. In cazul publicării unui anunț mai mult de odată se face scădemânt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

„Gazeta Transilvaniei.”

A V I S!

Prenumeratiunile la Gazeta Transilvaniei se pot face și renoi ori și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonați să binevoiască a arăta în deosebi, când voiesc ca espedarea să li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurit și să arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.”

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Mai 1895.

Budapesta — Predeal										Ghiriș — Turda									
Tren de persón.	Tren accel.	Tren román expr.	Tren de persón.	Tren accel.		Tren de persón.	Tren accel.	Tren de persón.	Tren román expr.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.
10—	8.05	8.05	8.05	2 15	pl.	Viena	sos.	3.—	1 55	1 55	7.20	6.25							
8.30	2.15	1.55	5.45	9.15		Budapesta	sos.	5.45	7.25	7.—	1.50	8.10							
11.31	4 23	3.56	9.27	11.12		Szolnok	sos.	2.29	5.23	3 50	11.44	4.43							
2.—	5.55		11 53	12.55		P. Ladány	sos.	12.05	3.46	1.21	10.03	2.17							
3.42	7.08		1 48	2.12	sos.	Oradea-mare	pl.		2.26	11.04	8.43	11.32							
3.58	7.15		2.16	2.20	pl.	Mező Telegd	sos.		2.19	10.44	8.38	11.17							
4.38	7.43		3.03	2.50		Rév	sos.		1.52	10.07	8.11	10.42							
5.20	8.18		3.45	3 26		Bratea	sos.		1.26	9 30	7.48	10.13							
5.43			4 06			Ciucia	sos.			9.10		9.50							
6.32	9.07		4.53	4 17		B-Huedin	sos.	5.40	12.47	8 31	7.08	9.19							
7.16	9.37		5.32	4.50		Ghârbău	sos.	4.52	12.17	7.53	6.39	8.37							
8.07			6.24				sos.	2.55		6 53		7.37							
8.34	10 37		6 59	5 55	sos.	Clușiu	pl.	2.—	11.01	6 14	5.25	7.—							
8.49			8 40	6.11	pl.		sos.	5.45	10 45		4.48	6.45							
9.06			9.08	6.27		Apahida	sos.		5.18		4.23	6.27							
10.14			10.40	7.27		Ghiriș	sos.		3.53	9.23	3.—	5.21							
10.32			11.25	7.50		Cucerdea	sos.		3.06	8.49	2.00	4.47							
10.59			11 54			Uioara	sos.		2.48		2.—	4.31							
11 07			12.04			Vințul de sus	sos.		2.40		1.51	4.24							
11.31			12.34	8.17		Aiud	sos.		2.11	8 23	1.23	4.03							
11.48			1.—	8 33	sos.		pl.	1.45	8.06		3.42								
12.25			11.40	1 40	pl.	Teiuș	sos.	1.10	7.59		2.49								
12.52			11.55	2.17		Creciunel	sos.	12.39			2.24								
1.06				2.35		Blașiu	sos.	12.24	7 30		2.10								
1.37				3.14		Micăsasa	sos.	11.48			1.38								
1.52				3.34	9.42	Copșa-mică	pl.	11.29	6 56		1.18								
2.13				3 49	9.44	Mediaș	sos.	11.14	6 54		1.01								
2.32				4.11	9.59	Elisabetopol	sos.	10.55	6.41		12.46								
3 04				4 48	10 22	Sighișora	sos.	10.21	6.20		12.16								
3.47				5 27	10.51	Hașfalău	sos.	9.42	5 33		11.39								
4.09				6 10	11.12	Homorod	sos.	9.13	5 33		11.17								
5 34				7.50	12.26	Agoștonfalva	sos.	7.45	4 27		10.02								
6 12				8.30	12.58	Apșa	sos.	7.03	3 53		9.22								
6.41				9.03	1.15	Feldióra	sos.	6.36	3 37		8.57								
7.16				9.38	1.34	Brașov	pl.	5.58	3 16		8.23								
8.—				5.07	10.25	Timiș	sos.	5.08	2.45		7.43								
				5.14	2 19	Predeal	pl.	7 01	2.18		10.26	7.01							
				5 59	3 01	Bucuresci	pl.	6 —	1 42		9.39	6.—							
				6 29	3 31		sos.	5 11	1.12		9.12	5.11							
				8 30	11.25		sos.		8.35		5.35								

Nota: Orelé însemnate în stânga stațiilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încadrați cu linii mai negre însemnă orele de noapte.